

Corabia cu poeți

Ana Blandiana

Poeții cred că e o corabie
Și se îmbarcă.

Lăsați-mă să mă urc pe corabia cu poeți
Înaintând pe valurile timpului

Fără să-și clatine catargul
Și fără să aibă nevoie ca să miște din loc
(Pentru că timpul se mișcă
În jurul ei tot mai repede).

Poeții așteaptă, și refuză să doarmă,
Refuză să moară,
Ca să nu piardă clipa din urmă
Când corabia se va desprinde de țărm -

Dar ce e nemuirea dacă nu
Chiar această corabie de piatră,
Așteptând cu încăpățânare ceva
Ce nu se va întâmpla niciodată?